

РЕШЕНИЕ

№ 22513

гр. София, 06.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5285** по описа за **2024** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „ТОКО ФРЕШ КЛИЙН“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С.,[жк], [улица], срещу решение от 28.11.2023г. по нахд №6290 по описа на СРС за 2023г., 107-ми състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №03 от 04.01.2023г., издадено от Директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите-С. /РИОСВ/, с което на касатора е наложено наказание „имуществена санкция“ от 15 000лв. на основание чл.34е т.4 от Закона за чистотата на атмосферния въздух /ЗЧАВ/ за нарушение на чл. 20, ал.3 вр. с ал.1 от Наредба №7 за норми за допустими емисии на летливи органични съединения, изпускани в околната среда, главно атмосферния въздух в резултат на употребата на разтворители в определени инсталации.

По изложените в жалбата съображения –се моли да се уважи същата. На първо място се твърди, че СРС не е сподел доводите на оспорващия, че НП е издадено в нарушение на процесуалните правила. Р. се е довода, че не е посочено има ли вредни последици и за кого, както и не е отразено дали е изпълнено задължението, което конкретно е осъществено, защото изискуемия се план е изготвен. Също така се визира, че решението не е съобразено и с материално-правната разпоредба, посочена

за нарушена. Твърди се, че неправилно са преценени съображенията за приложението на чл.28 от ЗАНН, касаеща маловажен случай. В тази връзка се сочи, че по чл.93 т.9 от НК е дадена дефиниция на понятието „маловажен случай“, свързана с това конкретно нарушението да бъде осъществено или при липса на вредни последици или при незначителност, или при смекчаващи обстоятелства, които го характеризират с ниска степен на обществена опасност. С оглед конкретните данни се прави извода, че е налице маловажен случай и като не е възприето това е допуснато съществено процесуално нарушение от СРС.

В съдебно заседание касаторът поддържа жалбата си чрез адв.З. и моли същата да бъде уважена като се отмени решението на СРС и вместо него се постанови ново, с което се отмени оспореното НП. Излага се и съображението, че санкцията по размер е твърде висока и ще се отрази неблагоприятно върху бизнеса на дружеството.

Ответникът по касационната жалба не е изразил становище по същата.

Представителят на СГП предлага касационната жалба да се уважи като се отмени решението на СРС, ведно с НП.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА СЛЕДНОТО:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от лице с правен интерес, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

По съществото си е неоснователна.

За да потвърди НП -СРС е приел, че АУАН и НП са постановени от надлежни органи, в производство без процесуални нарушения, както и при доказаност на деянието по същество, изразяващо се в това, че при проверка, /обективирана в протокол №29 от 20.06.2022г./ в деловодната система на институцията на 20.06.2022г. е установено, че „Токо Фреш Клийн“ЕООД не е представил план за управление на разтворите за 2021г. на електронен и хартиен носител –нарушение на чл.20, ал.3 от Наредба №7, за което по чл.34е, т.4 от ЗЧАВ се налага наказание „имуществена санкция“ от 15 000лв.. СРС е споделил доводите в НП, че нарушението е било извършено на 01.04.2022г., когато по чл.20, ал.3 от наредбата е изтекъл срока да представяне на плана. Не е възприел възраженията на защитата за маловажност, тъй като е посочил, че деянието е формално и не изисква вредни последици. Със самото непредставяне на плана до 31.март 2022г. е осъществено нарушението, за което е определена санкция в абсолютен размер от законодателя без възможност да се индивидуализира.

Касационната инстанция изцяло споделя мотивите на СРС. В производството не са допуснати процесуални нарушения. Както в АУАН, така и в НП ясно е посочена нарушената норма на чл.20 ал.3 вр. с ал.1 от Наредба №7 за норми за допустими емисии на летливи органични съединения, изпускани в околната среда, главно атмосферния въздух в резултат на употребата на разтворители в определени инсталации, чиито норми изрично са и цитирани, както и е изписано отделно, че лицето като оператор на инсталация за химическо чистене не е представило плана за управление на разтворите за предходната година до 31 март на следващата. Правилно е посочен и състава на нарушението, който е чл.34е, т.4 от ЗЧАВ, видно от която норма за непредставяне на годишен план за управление на разтворите съгласно чл.20, ал.1 и ал.2 и чл.22 от наредбата - имуществената санкция е 15 000лв.. Следователно –както в нарушената норма, така и в състава на нарушение, който препраща към същата–не са предвидени вредни последици, както релевира защитата,

че трябва да се установяват. Дали и за кого са настъпили е ирелевантно, поради което са съобразени и изричните изисквания на чл.42 ЗАНН и чл.57 ЗАНН за описание на деянието по време, място, обстоятелства и посочване на нарушените норми. Следва да се има предвид, че по същество не се оспорват тези констатации и от санкционираното дружество, че към 20.06.2022г. план нито на хартиев носител, нито на електронен в деловодството на РИОСВ е постъпвал, за което срокът е 31.03.2022г.. Това нарушение е било извършено на 01.04.2022г., поради което е съобразен и чл.34 от ЗАНН – за образуване на административно-наказателното производство.

Във връзка с гореизложеното – касационната синстанция намира, че е релевантно дали и кога след тази дата е представен плана. Не е спорно, че и към 20.06.2022г. план не е представен т.е. 2м. и 20 дни след срока, като такъв е депозиран на 07.07.2022г. или след повече от три месеца. Маловажност би могла да се преценява при неспазване на срока от няколко дни до месец, за каквато хипотеза не се касае. Планът е представен едва след уведомяването на лицето за неспазеното му задължение. Последното е разписано в закона, същото е безусловно и неспазването му има за последица абсолютна санкция в константен размер, определен от законодателя. Следва да се има предвид, че при повторно нарушение, видно от чл.34л от закона-санкцията се удвоява. СРС правилно е посочил, че съдът не може да проверява дали размерът е справедлив, тъй като това е законодателна преценка. Законът е разписан и следва да се знае и изпълнява от субектите, за които са адресирани конкретни задължения. Ноторно известен е принципа, че незнанието на закона не оневинява лицата. С оглед изложеното как ще се отрази тази санкция за бъдеще на дейността на дружество -е съображение, което не подлежи на преценка. Касае се за регламентирана законово дейност с конкретно разписани правила и като цяло високи санкции, поради което субектите следва да съобразяват посочените обстоятелства преди и по време на осъществяване на тази дейност.

Следователно касационната жалба е неоснователна, решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да се остави в сила, доколкото са правилни изводите във връзка с оспореното наказателно постановление.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.11.2023г. по нахд №6290 по описа на СРС за 2023г., 107-ми състав.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.